

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 września 2017 roku Sąd Rejonowy
w P.:

1. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 58 000 złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, co do kwoty 32 500 złotych oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 października 2016 roku do dnia zapłaty, co do kwoty 25 500 złotych,
2. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 600 złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 1 400 złotych oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 października 2016 roku do dnia zapłaty co do kwoty 1 200 złote,
3. oddalił powództwo w pozostałej części.

Powyższy wyrok wynikał z uznania za uzasadnione w części żądanie zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu wypadku z udziałem powódki spowodowanego w dniu 12 lipca 2011 roku przez kierowcę pojazdu korzystającego z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC, udzielonej przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń.

Przedmiotowy wyrok w części oddalającej żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 6.000 złotych liczonych od dnia 02.08.2012 roku do dnia 16.10.2016 roku zaskarżyła apelacją powódka.

Skarżąca podniosła zarzut naruszenia art. 481 k.c. w zw. art. 455 k.c.

i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.)

i w konsekwencji przyjęcie, że roszczenie o zadośćuczynienie wymagalne jest od dnia 02.08.2012 roku tylko w zakresie kwoty 32.500 złotych podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że od kwoty 38.500 złotych.

W konkluzji powódka sformułowała wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w części poprzez zasądzenie dalszych odsetek ustawowych od zadośćuczynienia w kwocie 6.000 złotych od dnia 02.08.2012 roku do dnia 16.10.2016 roku, a także zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest zasadna.

Na wstępie rozważań należy wskazać, że Sąd II instancji rozpoznając apelację, ocenił stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji jako prawidłowy

i zgodny z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a w konsekwencji na podstawie art. 382 k.p.c. przyjął jego ustalenia za własne. Sąd Rejonowy zgodnie z przepisami k.p.c. przeprowadził postępowanie dowodowe, ustalając stan faktyczny w sposób szczegółowy.

Przystępując do rozważenia trafności podniesionego zarzutu wyrazić należy przekonanie, iż zasługuje on w całości na uwzględnienie. Skarżący trafnie wskazuje, że Sąd I instancji nieprawidłowo określił datę początkową ustawowych

odsetek i odsetek ustawowych za opóźnienie od poszczególnych kwot składających się na sumę zasądzoną z tytułu zadośćuczynienia. Sądowi Rejonowemu umknęło bowiem, że już w pozwie powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz z tego tytułu kwoty 38 500 złotych wraz z odsetkami od dnia 2 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty. Późniejsza modyfikacja żądania w piśmie procesowym z dnia 14 października 2016 roku, skutkowałą jedynie rozszerzeniem powództwa o dalszą kwotę 32.500 złotych wraz odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu stronie przeciwnej rozszerzonego powództwa do dnia zapłaty. Mając na uwadze, że powódka ostatecznie ostała się ze swym żądaniem z tytułu zadośćuczynienia w zakresie kwoty 58 000 złotych, kwotę tę należało zasądzić z odsetkami przy przyjęciu wcześniejszej daty wymagalności początkowo dochodzonej kwoty 38 500 złotych i późniejszej daty wymagalności od żądania zgłoszonego w toku procesu, to jest w sposób następujący:

- z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty od kwoty 38 500 złotych żądanej

w pozwie, w miejsce kwoty 32 500 złotych, wynikającej z zaskarżonego wyroku oraz;

- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 października 2016 roku do dnia zapłaty od kwoty 19 500 złotych z rozszerzonej części powództwa, zamiast odpowiadającej jej w zaskarżonym wyroku kwoty 25.500 złotych.

Powyższe przesądza o konieczności wydania orzeczenia reformatoryjnego zgodnie z wnioskiem apelacji, o czym z mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie II sentencji.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art.98 k.p.c. w związku § 2 pkt 3 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U.2015.1804. ze zm.). Na koszty te złożyła się kwota 450 złotych kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 135 złotych opłaty od apelacji.

W przedmiocie sprostowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 350 § 3 k.p.c.